

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio XLVII. An ergo Christus non est nobiscum vsque ad finem mundi,
quemadmodum nobis promisit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

maxime in cruce pendens, fuerat
demerfus ^a quantum voluit; nos t̄ ab
angust. js & cruciatibus inferni li-
berauerit ^b. sed ut & fide viua compa-
riamur pœnitentes.

^a Pl. 3. o. 4. Pl. 86. 13. b Esa. 53. 3. 5. r. Cor. 15.
55. 57.

^a Act. 1. 9. b Marc. 16. 9. Luc. 24. 50. 52. c
Ioh. 16. 7. d Act. 3. 21.

QVÆSTIO XLVII.

An ergo Christus non est nobiscum vsque
ad finem mundi, quemadmodum
nobis promisit?

DOMINICA XVIII.

QVÆSTIO XLV.

Quid nobis prodest Resurrectio
Christi?

RESP. Primum, sua resurrectione
mortem deuicit, ut nos posset e-
ius iustitiæ, quam nobis sua morte
pepererat, participes facere ^a. Deinde,
nos quoque iam eius potentia
ad nouam vitam excitamur ^b. Postremo,
resurrectio Capitis nostri
Christi nobis gloriose resurrectionis
nostræ pignus est ^c.

^a Rom. 4. 25. 1. Cor. 15. 17. b Rom. 6. 4. 8.
Col. 2. 12. 13. c 1. Cor. 15. 20. 21. r. Thef. 4. 14.

RESP. Christus est verus Deus
& verus homo. Itaque secundum
naturam humanam ordinariè, nisi Sa-
cramentaliter, iam non est in terra ^a;
at secundum diuinitatem suam, ma-
iestatem ^b, gratiam & spiritum, nul-
lo vnquam tempore à nobis abest ^c;
nisi peccatis nostris gratiam eius quisque
excludamus.

^a Ioh. 16. 18. Mat. 16. 11. Heb. 8. 4. b. Ier. 23.
24. c 2. Cor. 1. 13. Ioh. 14. 16.

QVÆSTIO XLVIII.

An vero isto pacto due nature in Christo
non disuelluntur; si non sit natura
humana vbicunque est di-
uina?

RESP. Minime. Nam cum Di-
uinitas comprehendi non queat, &
virtute sua omni loco præsens sit ^a,
necessario consequitur, esse eam a-
lubi quidem etiam extra naturam
suam humanam, quam assumpsit ^b;
^a & nihilominus tamen esse in ea ^c sed
dem, eique personaliter vnitam per
manere ^c; at vtrumque modo non vno.

^a Iob. 11. 8. Act. 17. 27. b Ioh. 3. 13. c Col.
2. 9.

QVÆSTIO XLVI.

Quomodo intelligis istud? Ascendit
ad celos.

RESP. Quod adspicientibus di-
scipulis ^a Christus de terra in cœ-
lum vi propria sublatus est ^b, atque
etiamnum nostra causa ibidem est
^c & erit (vi tamen sit & alibi; præsertim
in S. Eucharistia.) d. nec redeat ad iu-
dicandum viuos & mortuos ^d.

D O.